

DEBRECZENI UJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
Félévre 6 kor — fl.
Negyedévre 3 kor — fl.

Vidéken:
Félévre 9 kor — fl.
Negyedévre 4 kor 50 fl.

Feladv. szerkesztő és lapfőnöke:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fűtér Biedermann-palota földszint,
az udvarban hátsó.

A parlament programja.

Tegnap ült össze a magyar képviselőház először ebben az esztendőben, amely törvényvel meghatározott életében az utolsó év. A parlament eme zárószakában némi elintézni valók várnak a honatyáira.

Első teendője a parlamentnek természetesen a költségvetés tárgyalásának a befejezése, de ez sablon-munka lévén, iránta az ország nem tanusít érdeklődést. Tudjuk előre, hogy minden tételt meg fognak szavazni.

Várakozásunkat legfőbbképp az a törvény izgatja, melyet a kormány az összeférhetlenség felől fog benyújtani. Széll Kálmán nemcsak a bizalmas értekezleteken, hanem nyílt ülésen, a parlament színe előtt is kötelezte magát, hogy a képviselőház addig nem fog szétoszlani, míg erre vonatkozó igé-

rete törvény né nem válik. Mindazokra nézve, kik a törvényhozás tagjainak függetlenségét és érdektelenségét a közügyek és az ország érdekében kívánatosnak tartják, egészen közönyös: vajjon az összeférhetlenségi bizottság dolgozza ki a törvényjavaslatot, vagy a kormány készíti elő. A legfőbb ideje, a személyeskedések és folytonos gyanúsítások kiküszöbölése végett, hogy precíz megállapíttassék: mily természetű magán tevékenység fér össze a képviselői hivatással.

Nem csekély jelentőséggel bír a helyi érdekű vasutakról szóló törvény is, melyet Széll Kálmán még az ideai szesszió alatt elintézendőnek jelzett. Vicinális vasutaink ügye reformra szorul. — Korrigálni kell egyrészt a multak hibáit és téves intézkedéseit, másrészt pedig biztosítani, hogy a helyi érdekű vasutak további fej-

lesztésével lendületet nyerjen az egyes vidékek ipari és kereskedelmi helyzete. Ha nem csalódnunk — pedig óhajtánók — ez a kérdés sem fog megoldást nyerni, hanem megmarad tiszta ígéretnek s örökül marad a jövő országgyűlésnek.

Örökül marad éppen úgy, mint a nagy hanggal megoldani ígért közigazgatási reform kérdése is, amelyről az utóbbi időben már igen óvatosan azt jegyezte meg a miniszterelnök, hogy azzal úgy kell előrehaladnunk, mint a hegy-mászó, aki előbb megvizsgálja a talajt, mielőtt lábát ráteszi. Csak-hogy Széll Kálmán a talajt igen gyöngének találja mindenütt s éppenséggel nem meri letenni a lábát.

Röviden szólva, a parlament utolsó ülészekében letárgyalja a költségvetést s a reszort miniszterek által benyújtandó jelenték-

Gazdag szegények.

Rajz a népeletről.

Első tekintetre azt lehetné az ember, hogy ez a cím képtelenséget mond. Pedig nem. Ha kissé gondolkodunk, könnyen rájövünk, hogy ritkán bár, de mégis léteznek — gazdag szegények is.

I.

Azt tartja a példaszó, hogy rendes körülmények között nem esik meseze az alma a fájától, de ha hegyoldalában van a törzs, bizony messzire gorul annak a gyümölcse.

Igy történt a Csorbáséknál is. A vén Csorbás János bácsi, Isten nyugasztalja még a halóporát is, nagy gazda létére a legjobb szívű ember volt a faluban. Míg az ő kezében volt a bírói pálcza, addig nem panaszkodhatott soha senki sem. Igazságot tett a gazdagnak, szegénynek egyaránt. Házának ajtajai egy percze sem zárultak be az alamiznát kéregetők előtt. Mindig azt tartotta... ha nekem adott a jószágos Isten, én is adok a nálamnál szegényebbeknek.

De bezzeg nem úgy gondolkozott idősebbik fia, Csorbás Péter, akit a család érdeménél fogva, minthogy már a nagyapa is a bírói tisztséget viselte, egyhangulag édesatyja hivatalába választották a jámbor szállásfalviak.

Csorbás Péter alig került a falu élére, máris mindenkiel érezte felsőbbiségét,

csak egy felvállról beszélt még az öregekkel is. Ha pedig a feje fölött lógó falióra tizenkettőt ütött, beszólitotta a kis bírót.

— Mondja azoknak a faluháza udvarán ácsorgó ügyesbajos embereknek, hogy letelt a hivatalos óra. Jöjjenek máskor.

Igy ment ez nap nap után. Senkisé akad a faluban, aki föl mert volna szólalni a hatalmaskodó Csorbás bíró ellen.

Mindenkinek meg volt a maga baja. Mindenkinek megkavarta a fejét a sovány idei termés. Mindenfelé csak a nagy rimánkodás, panaszkodás lehetett hallani.

Ez a szerencsétlen körülmény foglalkoztatta szegény Csorbás Mihályt is, a híres szállásfalvi bírónak öcsését. Szegény Mihály gazda is tönkre jutott egészen. Házát, földjét már régi adósság terhelte. Most hozzájárult még az adó, meg az árenda. Fühöz, fához folyamodott, hogy valami módon segíthessen sanyaru helyzetén, de hiába.

Azt határozta tehát, megkéri bátyját. Annak van. Az igaz, hogy mióta édes apjuk meghalt, azóta nem beszélnek, — de hát a vér csak nem válik vízzé, — mégis tevérek vagyunk, gondolá és a mit határozott, megtette.

Elment a szállásfalviak gazdag bírójához és annak, mint édes testvérének elbeszélte nyomorát. Isenre kérte, hogy segítsen rajta, ne engedje, hogy elárvezzék a házát. De kárba vészett minden rimánkodása. Csorbás Péter azt felelte nagy büszkén, hogy menjen Isten hírével.

Ezzel Mihály szótlánul távozott bátyja házlakából. Nemsoká a ezek után megütötték a dobót Csorbás Mihály háza előtt és azt földjével együtt a legtöbbet ígérőnek olcsóért eladták.

Csorbás Mihály szegény családjával csaknem a tél küszöbén fedél nélkül maradt. A szegény, mely minden emberben megvan, messze üzte a szállásfalvi határtól, családjával együtt.

II.

Eppen Szilveszter éjszakája van. Az ó-esztendő utolsó napja. Esik a hó, fúj a szél kegyetlenül. Fagy, csokorog egyaránt. Mintha csak az ő meg az új esztendő szellemei hadakoznának egymással fent a magasban; oly borzasztó a kavargó felhők dulakodása.

Csupán egy-két ablakban csillog homályosan a mécsvilág. Jelül annak, hogy a ház lakói még ébren vannak. Az egyik házban nagyban forgatják az ördög bibliát, kártyáznak! A másik házban azonban úgy látszik sokkal jámborabb emberek laknak. Ezek imádságok között varják az új esztendő beköszöntését. Az anya kis leánykáját az ölében tartva, hangosan imádkoztatja: míg a család fő kis gye mekét ábezézteti a csattos, öreg imádságos könyvből.

A megelégedésnek, a szelid öömnek nyoma meglátszik mindnyáuk ábrázatán, bár úgy tűnik föl, hogy az élet terhei nem kerültek el őket egészen. Ott van mindnyájuk arcán a fáradság, a küzdelem és nehéz megpróbáltatás kipe.

telen javaslatokat s azzal eltölti az időt, míg a kormány elérkezettnek fogja látni az időt, az új választások megejtésére. A fontos, az ország érdekeit nagyon is közelről érintő ügyek pedig maradnak a jövőre.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— A képviselőház ülése. —

— Távirati tudósítás. —

Ujra megnyiták a Ház kapui.

Perczel Dzsó elnök fél 11 órakor nyitotta meg az ülést, aki mindenek előtt Lukács Bélát parancsolt el, meleg szavakkal emlékeztetve meg az elhunyt érdemeiről. Bejelentette, hogy a Ház koszorút helyezett ravatalára és a Ház után jegyzőkönyvileg adott kifejezést részvételnek.

Bejeleníti továbbá *Dienes Márton*, *Dégen Gusztáv* és *Molnár József*, valamint *Schwarz Lajos* (horvát képviselő) megválasztását. Majd *Gajári Ödön* belényesi mandátuma — minthogy a kérvényezésre fűrtartott 30 nap letelt — véglegesen igazoltatik.

Be mutatott azután az elnök még egy sorog irócsomót, melyek közül a székelybaloldal élénk helyesléssel fogadta az önálló vámtérület megteremtésére vonatkozó kérvényeket.

Szell Kálmán ezután betérjé a horvát elszámolásra vonatkozó kormány jelentést.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter három helyi érdekű vasút engedélyezéséről szóló jelentést terjeszt be.

Erre aztán a Ház rátért a belügyi tárcza folytatólagos tárgyalására.

Konkoly-Thege Sándor szólalt föl elsőnek és közigazgatásunkat tette kritika tárgyává. De azért azt mondja, hogy *Molnár János* tulzásokba esett a közigazgatásról szólván. Különösen foglalkozott a honi állapotokkal, hangoztatván, hogy Hontvármegyéről rosszakaratu módon beszélnek az ország előtt. Meri állítani, hogy Hontban semmivel sem rosszabb az adminisztráció mint más vármegyékben.

A szürke és unalmas kormányparti beszédet nem talárgosan nagy érdeklődéssel hallgatta a Ház. Sokan voltak künn a folyosón, beszélgetvén a szünet alatt történetekről, főleg *Lukács Béla* tragikus haláláról.

A Házban különben ma jelen volt *Miklós Ödön* is.

Hosszan beszélt *Konkoly-Thege Sándor* arról, hogy a múltban mi minden történt olyan dolog, ami a vármegyének olyan nagyon rossz híret költötte. Szakszámok, elégett adóhivatali könyvek, ügyillos községi jegyző... De ez mind a mostani főispán előtt történt. A mai regime semmiért sem okolható, mert a mai regime, ellenkezőleg azon iparkodott, hogy purifikáljon, rendet csináljon, a mi jelentékenyen sikerült is.

A nagyközönség tehát hamis állításokkal lett félrevezetve és épp azért tartja ő kötelességének, hogy a nyilvánosság előtt föltárja az igazi helyzetet. A magyar sajtó is úgy viselkedik, mintha kartellre lépett volna Hontvármegye ellen.

Fejtegeti azután, hogy a rosszakaratu hírek terjesztése politikai okokra vezetendő vissza. És oda konkludál végre, hogy nincs ok arra, hogy Hontvármegyét a magyar közigazgatás szemétdombjaként tüntessék

föl. Ezzel ő nem akar „hazabeszélni.” (Derűtlenség.) Amit elköncölt, azt a vármegyei tisztikar érdekében kötelessége volt elmondani. A költségvetést különben elfogadja.

Szinay Gyula szólalt föl azután a függetlenségi és 48-as párt részéről. — Reflektálva azokra, amiket *Konkoly-Thege* elmondott, fejtegeti, hogy az ország közigazgatása általában igen sok kívánni valót hagy hátra.

A kormányparti tábor *Szinay* beszéde alatt olyan tapintatlan kaszinózást vitt végbe, hogy a szavakat alig lehetett megérteni, amely okból *Szell Kálmán* bosszusan intett a mamelukjainak, hogy ne lármázzanak és hangoztatta:

— Halljuk halljuk!

Kifejti *Szinay*, hogy a nép bivalma megrendült a közigazgatási tisztviselők irányában. Végül határozati javaslatot nyújt be a miniszteri és főispáni nyugdíjak eltörlése tárgyában.

Szinay Gyula úgy látja, hogy a közigazgatásban most nem a közérdek a fő, hanem a pártérdek. Most is sértetlenül uralkodik a Tisza-Báffy korrupt-rendszer, mely *Szell* megígérte, hogy megtisztítja, akár tüzzel-vassal a közigazgatás államosításával, mely állandó programja volt különböző kormányoknak. A szó és pártja nem osztózik a kormány államosító ézeleimében, sőt gyanakodva lát minden burkolt államosítást is és kijelenti a függetlenségi párt nevében, hogy a míg a Háznak arra a helyére, melyen pártja ül, a legtisztább magyar kerületek függetlenségi képviselőket küldenek, Isten segítségével, a közigazgatás államosításából semmi sem lesz. Az államosítással azembe helyezi a tiszta önkormányzatot, mint a bajok orvosserét. Hosszan

Édes anyjukom, ismét a régi jó idők jutottak eszembe. Hej, Istenem, de el is szorul a szívem, ha eszembe jut, mikor még nekem is a szülőfalumban viradt föl ujesztendő. — Milyen nagy örööm is volt az...

— Talán csak nem busul kelmed? Azért, hogy elmaradtak az ismerősök, — azt hiszem, most is vagyunk olyan boldogok?

— Azt én sem tagadom. Mert ha birtokomtól meg is kellett válnom, boldogságot még se cserélnék manapság egyik szállásfalvi vagyonos gazdával sem. Igaz, hogy a vagyon csekély, amit magaménak mondhatok, de annál nagyobb lelkiismeretem nyugodtsága. Nem is bánt engem semmi... Csak azt szeretném megérni, hogy Péter bátyámnak kimutatnám testvéri szeretetemet. Hadd tudná meg, hogy...

Itt kopogás szakította félbe.

— Szabad! — mondá az ajtóra tekintve.

Erre egy bundába burkolózott, — jól megtermett alak lépett a szobába.

— Adjon Isten jóestét. Ilyenkor, tudom kellemetlen a hivatlan vendég, de hát hiába? — Akkora hófúvások vannak az országuton, hogy halálos vétek szegény állataimat kizozni. Én tehát bejöttem, ha magam és lovaim számára egy kis menedéket találhatnék.

— Szívesen adok, — mondá a családfő, — utas embert ki ne szánna meg? — Azzal kimentek, hogy a lovakat elhe-

lyezék. Mire visszatértek, a gondos házia szony megeritette az asztalt. Minthogy ők már vacsorájukak elköltötték, a vendég maga látott hozzá a falatozáshoz.

— Ho á szándékozik kigyelmed? — kérdé a gazda az idegent.

— Én bizony Szállásfalvára szándékoztam volna.

— Szállásfalvára? — kérdé ujra megütődve a gazda.

— Oda biz én, — oda akartam bajtani.

— Aztán mi járásban, ha szabad kérdeznem?

— Egyenesen, hogy hazamenjek.

— Ugy, hát kigyelmed odavaló? — kérdé a gazda mindig nagyobb érdeklődéssel.

— Én odavaló vagyok. És talán kigyelmedek is?

— Mi is odavalók volnánk, ha a kogyetlen végzet el nem ütött volna.

— Aztán már régen elköltözték onnan?

— El bizony, már vagy hat hét esztendeje volt a mult őszele.

— És miért?

— Hej, de nagyon sok volna azt mind elbeszélni... Csak azt mondja meg kigyelmed, él-e még *Csorbás Péter*, — a bíró?

Nagyott nézett erre az idegen is, mintha az ételből akart volna valamit a torkán... nehezen válaszolá, hogy él.

— Nohát én annak az öcsöce vagyok.

Annak köszönhetem a száműzetésemet. Az volt az én egyedüli ellenségem és le is győzött. Itt könyvek gördültek végig napbarnítottá ábrázalján. Az idegennek is kiesett a kés a kezéből és mintegy meglepetve várta a következőket...

— Kigyelmed beszél-e velem?

— Ugy néha napján, mikor összejövünk, — volt a vonatott válasz.

— No, akkor mondja meg nekem, hogy ne haragudjon, már én régen elfelejtettem tévedését. Ha tehet és boldoggá akar tenni, látogasson meg egyszer.

— Majd megmondom — felelé erős hangon az idegen és azzal az ablakhoz ment...

— Ugy látszik már nem fúj a szél, tehát mehetek.

— Ilyen hamar, álmélkodik a házi-asszony.

— Sietek, mert otthon is várnak. Azzal megköszönte a jószívűséget és befogta lovait. Midőn már a szánon volt, visszakiáltotta: Isten áldjon meg öcsém — azzal hirtelen elhajtott.

Szegéry Csorbás Mihály csak ekkor tudta meg, hogy saját testvére az ő legnagyobb ellensége, a szállásfalvi bíró lakott jól nála.

Ezen időtől fogva ő volt a legboldogabb ember a szolgaházi határban. Örült a szivelelke, hogy megmutatta bátyjának, hogy milyenek a — gazdag szegények!

Sobky István.

birálja a jelenlegi közigazgatást, a kandi-
dálási jog igazságtalanságát, a miniszteriális
intézkedéseket és azt mondja, hogy például
mostanában hét kráter okádja csak a ki-
hágási rendeleteket is, előtti látásával az
egész közigazgatást és megdermeszt min-
den mozgást és esetet. Majd a megyei
tisztségviselők nyugdíj és fegyelmi ügyeiről
beszél. Törlemlendinek tartja a luxus nyugdíja-
kat, s határozati javaslatot nyújtott be,
mely utasítatni kívánja a kormányt a mi-
niszteri és főispáni nyugdíjak eltörléséről
szóló törvényjavaslat benyújtására. Végül a
választások tisztaságát követelte és azt
hangoztatta, hogy a nemzeti becsület érde-
kében el kell törölni, a fuvardijakat. Szólt
a szociális kérdéssről is és az önálló vám-
területről. A költségvetést meg nem
szavazza.

Öt perc szünet.

Szünet után gr. Zichy János kezd
szólni. A néppárt zajosan kezd kiabálni:

— Nincs jelen a miniszter! Fél kell
függeszteni az ülést! Öt percet kérünk.

Elnök: Legyenek türelemmel! A ház-
szabályok nem kívánják, hogy a miniszter
is legyen jelen.

Rakovszky: A tisztesség kívánja.

Elnök: A szakminiszter rögtön itt lesz.
(Széll Kálmán sietve belép.)

Zichy folytatja beszédét. Különösen
a keresztény hitelszövetkezeteket veszi vé-
delmébe. Az ad ezeknek erősséget, hogy
erkölcsi alappal bírnak. Aki ezt az erkölcsi
alapot támadja, az a züllést, az erkölcs
züllését idézi elő. Áttér a szabadelvű párt
legújabb incidensére. Mit bizonyít ez? A
legenyhábban ítélve, azt, hogy az uralkodó
pártban a különböző elemek egyesülése...

Polónyi: Csütörtököt mondott!

Zichy: De azt mondják, csak egy
félreértés az egész. Nagy baj az, hogy egy
szó, egy megjegyzés felrobbantja az uralko-
dó pártot. Le kellett volna rombolni a
régie templomokat a régi isteneket. (Tetszés
a néppárton.) Azon a párton, mely az or-
szág sorsát kezében tartja, nem szabadna
ily visszás, robbanékony állapotnak lenni.
Ez nem egészséges állapot. Nem fogadja el
a költségvetést.

Gr. *Benyovszky* Sándor kéri, hogy
beszédét holnap mondhasa el.

Következett *Pichler* Gy. interpellációja.

A belügyminiszterhez intézett inter-
pelláció a következő:

1) Igaz-e, hogy az 1901. évi költség-
vetés keretén kívül 3 millió koronával még
az évben építeni szándékoztatja a belügy-
miniszter ur az új nemzeti színházat.

2) Igaz-e, hogy a nyilvános pályázat
elkerülésével, sőt a hazai építészek és mű-
vészek megkérdése, egyáltalán az összes
fórumok, így a képzőművészeti tanács, a
magyar mérnök- és építész-egylet, a magyar
képzőművészek egyesülete stb. meghallga-
tása nélkül bizott meg egy céget, a nem-
zeti színház építésével.

3) Igaz-e, hogy ez a cég Hellner és
Fellner bécsi építő cég.

4) Igaz-e, hogy a céggel 1 és fél év
óta az előzetes belügyminiszteri jóváhagyás
nélkül tárgyalt és megállapodott gr. Kegle-

vich István intendáns és csak utólag kérte
ki a kész tervek a belügyminiszter jóvá-
hagyását.

Ha a fentiek megfelelnek a tényeknek,
kérdem a belügyminiszter urat:

Mivel indokolja, hogy a törvényhozás
megkérdése nélkül és jóváhagyása nélkül
3 millió koronával szándékozik túllépni a
még meg nem szavazott 1901. évi költ-
ségvetést.

Mivel indokolja a belügyminiszter ezt
az erkölcsi arcul csapást, melyet egy bé-
csi cég megbízása által elkövetett a hazai
építészeken és művészek.

POLITIKAI HÍREK

Flumei ügyek. Szápáry László gróf
fiumei kormányzó és Mayländer, volt po-
deszta, a fiumei autonomisták vezére, tegnap
Budapestre érkeztek. Jövetelük a már leg-
közelebbre várható rapprezentanza válasz-
tások ügyével függ össze.

A választási reform. A függetlenségi
Ugron-párt a képviselőház egyik legelső
ülésén, a belügyi költségvetés tárgyalása
kapcsán, akciót készült indítani a válasz-
tási reform érdekében, sürgetve a választó-
jog kiterjesztését, a választás technikájának
javítását s a reformmal egybefüggő többi
kérdés megoldását.

TÁRSAS ÉLET.

Az elveszett mandátum.

Molnár Józsiás a kézdívásárhelyi ke-
rület új Kossuth párti képviselője elvesz-
tette a mandátumát. — Ugy történt, hogy
Brassóban, mielőtt vonatra szállott, átadta
a holmiját egy vasuti hordárnak és mikor
a vonat elindult, kereste a hordárt, kereste
a holmit, de nem találta. A hordár elve-
szett. És elveszett a holmi is. És benne
elveszett a mandátum, amelyet jól bezárva
az uti táskájában hozott a jó öreg Molnár.

Szombaton este aztán busan jelentke-
zett Perczel Dzsó házelnökéi:

— Kegyelmes uram, engem egész ha-
tározottan megválasztottak képviselőnek.
Bizony Isten megválasztottak. De elve-
szett a mandátumom. Nem tudom be-
mutatni.

Persze az elnök szívesen elhívte Mol-
nár Józsiásnak, amit az újságból is tudott
már, de nem segített a baján. A mandátumra
szükség van. A képviselő pedig, akinek
nincs mandátuma, megeresztett Brassóba
egy könyörgő táviratot, hogy keressék meg
a hordárt és küldjék fel neki a mandátu-
mát. A koffert elengedi, csak a mandátumát
adják vissza. A mandátumot, amelyet olyan
hosszu epedés után újra megszerzett és
aztán elveszített.

VIDÉK.

Apagyilkosság Kabán. Rácz
Antal alig 23 éves kabai lakos foly-
tonos viszálykodásban élt az apjával.

Előbb rábirta, hogy mindenét irassa
rá, azután kegyetlen lett szegény
apjával szemben. Koldulni kergette s
amit öreg édes apja így szerzett,
attól is megfosztotta s a pénzt meg-
itta. Tegnapelőtt azon szólalkozott
össze az apjával, hogy kevés pénzt
koldult. Bottal támadt rá, véresre
verte. A földön fetrengött szegény
apja, a hus már cszfatokban lógott
róla s a gonosz gyermek akkor ki-
ütötte a szemét. Mikor már holtan
feküdt az öreg, a fiu megmosta kezét,
elment a község házára és koporsót
kért az apjának. Ugy adta elő az
esetet, hogy az apja száukáról esett
le s törte össze magát. Elhitték neki,
adtak koporsót is az apjának, a fiu
maga fektette bele és letakarta a
szűrével. Mikor a hatóság emberei
megjelentek s meglátták a véres ta-
temet, mindjárt tisztában voltak arról,
hogy az öreget agyonverték. A gyanu
mindjárt a fia ellen irányult, kere-
zésére indultak, de az akkorra már
megszökött. A csendőrség keresi.

A cigányprimás halála Nagyváradról
megrendítő eset hírére hozza a táviró. —
Görbeden Illés György görögkeleti espe-
resnél nagyobb társaság volt együtt. Jó
kedv volt, folyt a bor és huzta a cigány
a szebbnél-szebb nótákat. Egyszer csak
dördülés hallatszik s Erdei Gusztó cigány-
primás halva rogyott össze. Az ablakon át
az utcáról agyonlőtték. Azt hiszik, hogy
a gyilkos golyó az esperesnek volt száva,
akit egy régi haragosa akart megölni.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Tárgyalás után.

Jegyző: Mit akart tulajdonképpen
bizonyítani rendkívül hosszú, bonyolódott
beszédével?

Ügyvéd: Semmit.

Jegyző: Hát akkor...?

Ügyvéd: Reméltem, hogy úgy meg-
zavarom az ellenfél ügyvédjét, hogy nem
fogja tudni bebizonyítani, hogy nem bizo-
nyítottam semmit.

§ Felmentés uszora perben. Lebovics
Leo Szatmármegye egyik kisebb falujában
pénzkölcsönözéssel foglalkozott. Ezen fog-
lalkozás ellenszenvet szokott előidézni és
Lebovicsra is haragudtak, különösen egyik
szomszédja, kinek nem akart hitelt nyuj-
tani. Ez kidoboltatta, hogy Lebovics adósai
jelentkezzenek lakásán s azokat felbuzdi-
totta, hogy jelentsék fel a zsidót uszora
miatt. A szatmári törvényszék tisztán a
panaszosok előadása alapján nem ítélhette
el vádlottat. A felmentő ítélet ellen a kir.
ügyészség felebbezett. A debreczeni királyi
tábla tanácsa dr. Hessenyey Széll Farkas
elnöklete alatt, Naszády Iván táblabíró
előadásában tegnap tárgyalta ezen ügyet és
az első bíróság felmentő ítéletét helyben-
hagyta.

§ Megszűnt sajtóper. (Fővárosi tudó-
sitónktól.) Kornai István fővárosi tisztségviselő,
aki üres óráiban verseket is szokott írni,

sajtópert indított az Alkotmány ellen, amely kellemetlen dolgokat írt felőle. A bevádolt cikket a lap akkori munkatársa, Jakab Miklós írta ezzel a címmel: „A királyi család ellen“. És elmondta a közlemény Kornait „Királygyűlölő 49 esnek“, aki folyvást stiklikén törte a fejét, amint ebben szantikált Vilmos német császár budapesti látogatása alkalmával is. Csak hogy a rebelis poétát rendesen cserben hagyják a cimborái s — így mondotta gúnyosan a cikkíró — Kornai nem viszi többre, minthogy a dühét — rossz versekben önti ki. Kornai rágalmozás címén jelentette föl Jakabot, aki ellen a budapesti törvényszék, mint sajtóbíró mára tüzte ki a tárgyalást. Az ügyet azonban békésen intézték el. Jakab Miklós kijelentette a bíróság előtt, hogy téves információk alapján írta a Kornait bántó sorait, amiért is bocsánatot kér tőle. Erre a panaszos elállott a vádtól, a bíróság pedig megszüntette a további eljárást.

Ingyen kenyeret a debreczeni szegényeknek.

Debreczen, jan. 16.

Debreczen jótékonyaságért lelkesülő lakosai sorából egymásután küldik be hozzánk adományait azok, akik előakarják segíteni, hogy a debreczeni szegények a tél folyamán napoként ingyen kenyeret kapjanak.

A mai nap folyamán a következő jótékony adományok folytak be szerkesztőségünkhöz:

Csanak János ur	10 korona.
Dr. Engel Ignác ur	10 korona.
Bésler Károly árvaszéki elnök ur	5 korona.
Münich Aurél ur	5 korona.
Péter Pálné urnő	3 korona.
Kiss Lajosné urnő	2 kor. — fill.
Komlóssy Eliz k. a.	70 fill.
Komlóssy Margit k. a.	50 fill.
Ifj. Komlóssy Dezső	40 fill.

Összesen 36 kor. 60 fill.

Legutóbbi kimutatásunk 161 kor. 96 fill.

Összesen: 198 kor. 56 fill

Az eddig elért eredmény lehetővé tette, hogy a Komlóssy Arthur főjegyző elnöksége alatt működő bizottság ma délelőtt már megkezdte az ingyen kenyér kiosztását.

Az ingyen kenyér kiosztása tehát ma, szerdán délelőtt tizenegy órakor lesz a városháza udvarán. Kétszáz félkenyeret osztanak ki azok között, akik ezért a jelzett helyen megjelennek és osztanak ki czentul mindennap délelőtt 11 órakor mindaddig, amíg ezt Debreczen közönsége jótékony adományaival lehetővé teszi.

A Diák Otthon sorsjegyek húzása.

A Diák Otthon sorsjegyek húzásának eredménye a következő:

10,000 koronát nyert	370 sor 67 sz.
1000 koronát nyert	1514 sor 20 sz.

500 koronát nyert 772 sor 11. sz.
100 koronát nyertek: 327 sor 56 sz.,
1467 sor 15 sz., 2130 sor 29 sz.

50 koronát nyertek: 870 sor 22 sz.,
1241 sor 35 sz., 2263 sor 5 sz., 2387 sor
1 sz., 2451 sor 55 sz.

25 koronát nyertek: 6 sor 43 sz.,
194 sor 2 sz., 404 sor 96 sz., 673 sor
71 sz., 688 sor 25 sz., 995 sor 52 sz.,
1536 sor 12 sz., 1729 sor 89 sz., 1815 sor
36 sz., 2381 sor 44 sz.

A többi kibuzott számok 10 koronát nyertek. Olvasóink közül azok, akik sorsjegyekkel bírnak s megakarják tudni, hogy a 10 koronás nyereményekből nem esett-e az ő sorsjegyükre is nyeremény, az ide vonatkozó hosszabb sorsolási kimutatást megtekinthetik lapunk kiadóhivatalában is.

ÜJDONSÁGOK.

* **Hány lakója van Debreczennek?** A debreczeni népszámlálás végét ért s most a számlálólapok felülvizsgálata van folyamatban. Az eredményből már hozzávetőleg megállapítható annyi, hogy Debreczen lakosainak száma a legutóbbi népszámlálás óta *tizenegy-tizenkétezer szaporulatot tüntet fel s így közel áll a hetvenezerehez.* A pozitív végeredményt azonban csak néhány nap múlva tudhatjuk meg.

Másutt nagyrészt befejezték a munkát s így sorra érkeznek tudósítások a nagyobb vidéki városok népszámlálási eredményeiről, melyek most már a hivatalosan megállapított pontos eredményt közlik. Eszerint:

Arad lakossága	53.616 sz.	11.564
Eperjes	13.517	3226
Ujpest	41.179	17.658
Győr	27.980	5185
Kecskemét	56.997	8763
Esztergom	17.062	1315

Mindezek a számok csak a polgári lakosság lélekszámát jelzik a katonaság nélkül.

* **A város kölcsöne.** Debreczen város közgyűlése határozatot hozott arra, hogy a házipénztár viszonyainak rendezésére háromszázhatvan ezer koronát vesz fel kölcsönként. Ezt a határozatot Kocsár Gábor és társai megfellebbezték, de a belügyminiszter tegnap a városhoz leküldött határozatával jóváhagyta.

* **Meglopott gróf** Tegnap részletesen megírtuk, hogy gróf Hardegg Jenőtől míg a vasutól a Bika szállóáig hajtatott, elloptak egy bőrtáskát, amelyben készpénzben és ékszerekben tizenkétezer korona volt. Az esetről jelentést tett a rendőrségnek, amely gyanúkok alapján vizsgálati fogságba helyezte Znaminszky Alajost, a gróf inasát és a 29. számú bérkocsi kocsisát.

* **Az iparos ifjak táncvizalma.** Folyó hó 27 én tartja a debreczeni iparos ifjuság önképző-egyesülete szokásos farsangi mulatságát. A táncvizalomra az előkészületek lázasan folynak s a százas bizottság, melynek élén Blaskovits Mihály kedvölt iparosunk áll — mindent elkövet, hogy az

idén is egy minden ízében kedélyes mulatsággal lépje meg a táncolni vágyó fiatalokat. A hölgyek részére táncrendek Dávidházy Kálmán díszműves iparosnál készülnek, melyek mint értesülünk — de megösmerve Dávidházy jó ízét is — igen nagy meglepetést fognak kelteni. Reméljük, hogy a törekvő egyesületnek idej mulatsága sem fog háttérben maradni az előző éviénél s bívójuk részükre a legjobb sikert. A meghívók széthordása már folyamatban van. Reméljük, hogy a törekvő egyesület — mely méltán megérdemli a pártfogást — idej mulatságával és a közönség pártfogásával az idén is a legjobb sikert fogja kivívni.

* **Jószágartó gazdák figyelmebe.** Megalkottatván az „állatorvosi közszolgálat“ államosításáról szóló 1900. évi XVII. törvényzikk, ennek 37-ik § a a marhajárlatok árát is felemelte. Ez év január 1-től ugyanis egy lóra vagy egy drb szarvasmarhára a járlat 30 fillérbe kerül; egy csikó vagy borjura 22 fillérbe. Egy sertésre egy juhra, egy kecskére a járlat 14 fillérbe kerül; de ha több darab iratik egy passzusra, minden további egy dbra 2 filléres bélyeg ragasztandó fel. Mindenki tehát, ha passzust vált, úgy lássa el magát bélyeggel.

* **Országos vásár Nyír-Baktán.** — A nyír-baktai országos vásár e hó 28 án tartatik meg.

* **A Semsey-féle birtok eladása.** Szó volt arról a lapokban, hogy a földmívelési miniszter a balmazújvárosi Semsey-féle birtokot parcellázás céljából megvásárolni óhajtja s bérbe adja az ottani, különben is folytonos elégedetlenségben élő földmives osztálynak. E terv elé alighanem gördültek akadályok, mert — amint bennünket értesítenek — az említett uradalom megvétele tárgyában alkut folytatnak a Corony grófok is. Az alku oly előrehaladott stádiumba lépett, hogy Corony grófok és a Semsey-féle birtokok igazgatója Békési László között táviratváltás folyt és a végleges döntés tárgyában a jószágigazgató vasárnap már Vácra érkezett.

* **Ujtás a postán.** A postaigazgatóságtól a következő körlevelet kaptuk: Gyakran megtörténik, hogy hírlapkiadóhivatalok, kereskedők és más üzleti vállalatok egyszerre jelentékeny számban adnak postára oly keresztöltésű és a nyomtatványtarifák szerint bérmentesített küldeményeket vagy hírlapjeggyel bérmentesíthető katalógusokat, árjegyzékeket stb., melyekhez díjköteles vagy meg nem engedett mellékletek vannak csatolva. A küldemények jelzett szabályellenessége ily esetekben rendszeren csak akkor jut a földadó tudomására, amikor a postára vitt küldeményeinek visszaszállítása, a szabályellenes mellékletek eltávolítása és a küldemények újból csomagolása rendszeren nagy anyagi és idővesztéssel jár. Oly czélból, hogy az érdekelt üzleti köröket az ily tévedésekből eredő veszteségektől meg-

kiméljem, fölkérem a t. hirlapkiadóhivatalokat, kereskedőket, könyvkiadó és más üzleti vállalatokat, melyek gyakrabban és tömegesen szoktak föladni üzleti hirdetményeket, árjegyzékeket és folyóiratokat, hogy a postára adni szándékozt és mellékleteket tartalmazó azon nyomtatványaiknak a kereszt kötésű köldeményeiknek egy példányát a mellékletek díjkötelezettségének elbírálása végett mutassák be a föladásra kijelölt postahivatal főnökénél, a főnök által erre feljogosított helyettesnél, vagy osztályvezetőnél. A hivatal főnöke (helyettes, osztályvezető) a bemutatott példányt megvizsgálja és a mellékletek szabályszerűségére, vagy szabályellenességére a föladót írásban fogja figyelmeztetni. Ha a küldeményt, a mellékletek szempontjából, a hivatal főnöke továbbíthatónak találja, a föladótól írásbeli nyilatkozatot vesz, melyben a föladó kötelezi magát, hogy többi küldeményeit a bemutatott és az írásbeli nyilatkozattal együtt megőrzött mintához hasonló módon fölszerelve fogja föladni, amennyiben pedig ettől eltérne, a következményeket szó nélkül viseli. A postaküldemények szabályszerűségének elbírálása első sorban a fölvevő postahivatal hatáskörébe esik, mely ellen azonban a posta- és táviratigazgatóságnál orvoslást lehet keresni.

* **A szokás hatalma.** Egy pinczért szállítottak be a napokban a kórházba. Valami kisebb operációt kellett rajta végrehajtani. Elaltatták annak rendje és módja szerint s a műtét is hamarosan sikerült. Csak akkor ijedtek meg az orvosok, mikor a narkotizált pácienszt hiába kísérelték meg felébreszteni. Ugy mondták róla, hogy kissé tulságos előszeretettel viseltetik az alkoholtartalmu italok iránt s az ilyen egyénekre tudvalevőleg kelletténél jobban hat a narkotizálás. Szerencsére azonban az egyik segédkező orvosnak egy mentő eszméje támadt. Mintán ugyanis vagy egy negyedóráig hasztalan élesztgettek, költögtették a mélyen alvó pinczért, hirtelen az ajtóhoz lépett s kezét a kilincshez téve, harsány hangon elkiáltá magát:

— *Fizetni...*

Leírhatatlan volt a hatása ennek az egy röpke szónak. A pinczér azonnal felütötte fejét, kinyitotta szemét s derült arccal tekintett körül. Az orvosok pedig megkönnyebbülten lélegzettek föl s vidáman gratuláltak leleményes kollegájuknak.

* **Tanítók mint népkönyvtárkezelők.** — Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter 750 községben állított föl népkönyvtárt. E könyvtárakat jobbra községi tanítók kezelik, még pedig ingyen. Ott, ahol a népkönyvtárakat sikerült megkedveltetni, a könyvtár kezelése nem kis dolgot ad, főleg szombaton és vasárnap és a könyvtárkezelők fáradságukért éppen semmivel sem voltak kárpótolva. A földmivelésügyi miniszter méltányolva sokaknak elismerésre méltó buzgalmát, elhatározta, hogy beszereszteti a

népkönyvtárak forgalmáról való adatokat és azon könyvtárkezelőknek, kik a könyvtárak szervezése, megkedveltetése, rendes kezelése körül érdemeket szereztek, egy kétszáz, két száz és 30 ötven koronás tiszteletdíjat fog elismerésül kiosztani, jövőre pedig akként fogja a népkönyvtárak kezelőit honorálni, hogy minden olyan kedvezményeknél, melyek a földmivelésügyi miniszteri tárczához tartoznak, első sorban a könyvtárkezelők kérvényeit fogja figyelembe venni.

* **Más... Népszámláló: Neve nagysád?**
 Fiatal asszonyka: Szakács Pálné.
 — Kora?
 — 24 év.
 — Állapota?
 Menyecske (pirulva): Más...

* **Legolcsóbb bevásárlási forrás órákban és éjszakai rekken** Serli Eda utóda Gesparik Antalnál eszközölhető, Piacz u. 12. Stenczingr ház. Ugyanott érajavitások a legjobban és legolcsóbban, mint bárhol, svájci mód szerint, 3 évi jótállással. Új órákért minőség szerint 3—5 évi. Precios órákért 10 évi jótállást vállalok. — Mint M. Á. V. pályázás, vasúti utasoknak 10 százalékos engedményt adok.

* **Egy földbirtokos halála** Gencsi Lajos a-füredi földbirtokos szombaton este érkezett Debreczenbe. Utitársainak már a vonaton mondogatta, hogy rosszul érzi magát s mikor a vonst Debreczenbe ért, már anyyira rosszul volt, hogy saját lábára nem birt leszállni és bérkocsira ülni. Vasúti hordárok segítették le a vonatról és ültették egy bérkocsiba, melyen a legközelebb eső Kossuth szállodába vitette magát. Azóta betegesen feküdt a szálló egyik szobájában s tegnap reggel hastífuszban meghalt. Gencsy Lajos 33 éves, nő, családos ember volt, családja T.-Füreden lakik, melyet táviratilag értesítettek a gyászos esetről, kik még a tegnapi nap folyamán Debreczenbe érkeztek. Gencsy holttestét a család ma T.-Füredre szállíttatja, hol a családi sírboltban helyezik örök nyugalomra.

* **A Polgári Takarékos és Segélyszövetkezet** (Piacz-utca 83. szám Geréby-ház) ez uton is tudatja a n. é. közönséggel, hogy 1901. évvel V. évtársulatát megalakította. Az intézet, mely a már lefolyt négy év alatt is kétszázötven nagy szolgálatot tett egy a helyi, mint vidéki közgazdaságunknak, fejlődésével és váratlan erősödésével a jövőben is garantiát nyújthat arra, hogy tagjainak a tőkegyűjtés könnyen lehetővé tétele mellett a legolcsóbb kölcsönöket nyújthatja. A helyi szövetkezetek közül pedig az egyedüli, mely a takarékos-ságot s így tőkék gyűjtését a legszegényebbeknek is könnyen lehetővé tudja tenni, amennyiben legkisebb betétét 20 fillárban állapította meg s az évtársulatok időtartama csak négy évre terjed. A beiratkozások, melyek már is tömegesen történnek d. e. 9—12, d. u. 3—5 óráig az intézet irodahelyiségében eszközöltetnek s a betétek után — további intézkedésig — még mulasztás nem szedetik.

* **Népszámláláskor.** Biztos (a szolgálóhoz): Mi a neved?

Szolgáló: Hát Zsuzsa.

Biztos: Hajadon vagy?

Szolgáló: Nem, instálom, keszkenőt viselek ebben a nagy hidegben.

Egy vidéki népszámláló biztossal történt meg a következő eset: A bölcs férfiú egy gyermek náczióját töltvén ki, főn akadt az anyanyelv-rovaton. Nem tudta, mit írjon bele. Végre hosszu, de sikertelen vajadás után behivatja a gyermek anyját.

— Mutassa a nyelvét, — förmed rá a biztos ur.

Az asszony meglepetten engedelmeskedett, a biztos ur pedig egykedvűen beírta, hogy a gyermek anyanyelve közönséges veres, a vége felé hegyesedő.

SZÍNHÁZ.

Megnyugtató.

Író: Ajánlom drámámat... Versben írtam...

Igazgató: Az nem baj, ha a darab különben jó: színészeim úgy fogják azavalni, hogy senki sem fogja észrevenni.

Színházbizottsági ülés. Debreczen város színházbizottsága holnap, azaz csütörtökön délután Simonffy Imre kir. tan., polgármester elnöke alatt ülést tart a városháza nagytanácstermében. A színházbizottsági ülésen Komjáthy ama beadványát tárgyalják, amelyet színházbizottsági határozat alapján a társulat kiegészítéséről már december 15-ére be kellett terjesztenie.

Bölny intendáns meghívása.

Napokkal előbb jelentettük, hogy a debreczeni színészet ügyében jelentős fordulat előtt állanak. Kilátás van rá, hogy a magyar színészet egyik kitűnő meczenása, a kolozsvári nemzeti színház volt intendánsa: **Bölny József** pályázik a debreczeni színházért. Ez a hírünk városszerte kedvező fogadtatásra talált s azóta társadalmi körökben élénken pertraktálják azt a tervet, amelylyel Bölny József a debreczeni színészetet állandósítani s egy kitűnően szervezendő társulattal egy akarja magas színvonalra emelni, hogy az e mellett elérendő anyagi siker debreczeni jótékonyozó intézmények javára oszolják meg. Hogy a tervezet s maga az a körülmény, hogy a színészet egy olyan kitűnő barátja, mint Bölny József óhajt részt venni a pályázatban, milyen kedvező hangulatot teremtett, mi sem bizonyítja lényesebben mint az a nagyszabású akció, amely Bölny József meghívása érdekében városszerte megindult. A mozgalom élén tekintélyes férfiak állanak, akik aláírásokat gyűjtenek egy rendkívül meleg hangon tartott levélre, amelyben felkérlik Bölny Józsefet, hogy tervét, amely a színészet ügyéért lelkesülő körökben nagy örömet keltett, valósítsa meg s vegyen részt a színházért már közelebb kiírandó pályázatban. Azok között, akik a meghívást eddig aláírták a debreczeni színház bérlői tulnyomó számmal szerepelnek.

A vidéki színészet rendezése ügyében nagyfontosságú anket lesz január 19-én

a belügyminiszteriumban. Tegnap Bezeredy Viktor miniszteri tanácsos aláírásával leirat érkezett Debreczen városához is, amelyben Simoaffy Imre kir. tan., polgármestert meghívja az értekezletre.

TÁVIRATOK.

Csávolszky nyílt levele.

Budapest, január 15. Pár hét előtt az egész világsajtót bejárta Rochefort felhívása, ki a burok segítésére husz millió franknyi költséggel egy tizezer főből álló nemzetközi hadsereget szándékozik szervezni. Csávolszky Lajos ma igen érdekes nyílt levelet intézett ez ügyben Bochetorthoz, melyben elmondja, hogy e terv csak a vérengzés tovább folytatására vezetne. Nem hadsereg szervezése kell ide, hanem az, hogy Európa és az Egyesült-Államok forduljanak esdő szóval Viktória királynőhöz és az angol parlamenthez, kifejtve, hogy a tisztességes béke nem szégyen. Utóvégre is az angol népnek sem lehet ambíciója Transvalból egy nagy temetőt csinálni, hol még az unokák emlékében is kísértene az apák méltatlanul kiontott vére. A Csávolszky fejtegetései oda irányulnak, hogy az angol nemzet humanitásában kell bízni. Felemlíti még azt is Csávolszky, hogy az angol nemzet mindig lelkesült a szabadság és a függetlenség nagy eszméiért, bebizonyította ezt velünk magyarokkal szemben a Rákóczy féle felkelések idején is.

Pestis.

London, január 15. A Highland Prince gőzhajón, a mely La Platából Shielésbe érkezett, utközben négy ember, köztük a kapitány és egy matróz pestisben meghalt. A személyzetből mások is megkapták a betegséget, de fölgyógyultak.

Vasutak fuziója.

London, január 15. A Philadelphia and Reading-vasut és a new-yerseyi központi vasut fuziójának fölvételeit most közli az utóbbinak elnöke a részvényesekkel. A new-yerseyi vasut részvénybirtokosainak nagyobb része eladta igényeit a Morgan-társaságnak részvényenként 160 dollárért, a mely a vevők kívánatára január 4-étől számított négy hónapon belül és ettől a naptól számított 4 százalékos kamattal fizetendő. Az osztalékot időközben a vevők kapják. Az eladók az összes részvénybirtokosoknak alkalmat akarnak adni arra, hogy az eladásban ugyanilyen föltételek mellett résztvehessenek. Ez okból a részvényeseknek előjogot adnak arra, hogy a birtokukban lévő részvények felét eladásra bocsássák. Az elnök a rész-

vénysk felének följánlását azzal okolta meg, hogy az új tulajdonosok már biztosították maguknak a részvények nagyobb részét s így több részvényre nincs is szükségük.

Tőzsde.

Goldstein Mór debreczeni bankiroda jelentése.

— Esti zárlat. —

Buza	1901 áprilisre	7.52
"	" októberre	7.62
Rozs	" áprilisre	7.34
Zab	" "	5.90
Tengeri	" májusra	4.97
Amerika	1/4 czenttel olcsóbb.	
Külföldi piacok	lanyának.	

VEGYES.

Fátyolos kocsisok. A nagyvárosi kocsist leleményessé teszi az élet és olyan ötleteket vált ki k lőlök, melyeket gyakran megirigyelhetnének az operett írók. Az angol kocsisok e téren különösen versenyképesek például a német operetszerzőkkel. Valósággal megkacagtatták föl Londont azzal a toilette-czikkkel, melylyel a napokban arcukat fódtek el az éles téli szél ellen. A kocsik bakján csapa lefátyolozott kocsis ül most Londonban. Olyan fátyollal takarják el arcukat, mint a hölgyek s nagy szemérmesen libbentik meg, valahányszor utast találnak.

Vadászdráma. Weidenauban történt, hogy egy vadmacska megmérgezett egy vadászt. Az eset ritkaságszámba megy s így érdemes, hogy a mérgezést részletesen elbeszéljük. Vadmacskára sütötte a fegyverét egy vadász a Weidenaub mellett fekvő erdőben. A lövés az állat fejét találta. A vadmacskának még volt anyai ereje, hogy egy fára ugorjék. De a vadász se volt rest és egy bottal ütögette a fát, hogy az állat leugorjék róla. Le is ugrott, még pedig ép a vadász nyakába s úgy összemarta üldözőjét, hogy ez eszméletlenül terült el a fátövében. A vadmacska mielőtt lelőtte a vadászt, bacillusokkal megfertőzött húst evett és így megmérgezte a vadászt, a ki sebeibe alig két óra múlva belehalt.

Hosszu élet. Egy francia statisztikus számításai szerint jelenleg több, mint 62,000 olyan ember él Európában, aki már elmúlt száz éves. A legérdekesebb ebben a statisztikában, hogy a francia tudós adatai szerint e magas koru aggastyánok legnagyobb részét magyarok vagy olaszok. — Valóban fogalmunk sem volt róla, hogy Magyarország ilyen kiválóan egészséges ország; de, őszintén szólva, nem is hiszük el. A mi statisztikáink mást tanítanak a magyarországi halálozási viszonyokról.

Halál a lakodalmi uton.

— Saját tudósítónktól. —

Megrendítő szerencsétlenségnek voltak szemtanúi e hó 9-én Goszpodince község lakosai. Turfit Sándor szablyai lakos — így írja levelezőnk

— aznap örök hűséget esküdött Barucza Teréz titeli hajadonnak, kit az esküvő után nagy nászkísérettel kocsin vittek hazafelé Zsablyára, a vőlegény lakására. A nászmenet több községen, köztük Goszpodincén is áthaladt, melynek szerb ajku lakossága aznap még a karácsony harmadik ünnepét ülték.

A szerbeknél szokásban van, hogy karácsony ünnepén a fiatalság lóháton benyargalja a község utcáit, miközben lövöldöznek. A goszpodincei szerb fiatalság is azzal foglalkozott, hogy lóháton lövöldöztek, a miker Turfit János nászmenete keresztül haladt a községen. A nászmenet vivő kocsik elébe fogott lovak a sebes hajtástól teljesen föl voltak izgatva, a miker az utcán szemben találkoztak néhány lovassal, a kik, miker a nászmenethez értek, valamennyien egyszerre lötték ki pisztolyaikat. A lakodalmasok lovai erre megijedtek s örült vágatással magukkal ragadták a kocsikat. Az első kocsin ült a menyasszony és a vőlegény. Ennek a lovait még megtudták valahogy fékezni, azonban az utána következő kocsi lovai teljesen megvadulva, megakarták kerülni az első kocsit, miközben a két kocsi oly erővel ütdött össze, hogy mind a kettő a keskeny köves országuton fölborult.

A fölfordulás következtében az első kocsiból a menyasszony oly szerencsétlenül bukott ki, hogy fejét egy karóba csapta s egy pillanat alatt szétzúzódott s rögtön meghalt. A második kocsiról egy koszoruleány és vőfély bukott ki a kövezetre és oly szerencsétlenül, hogy az ütés következtében szörnyet haltak. A szerencsétlenség után sikerült a lovakat nagy nehezen megcsöndesíteni s a halottakat elszállították. A osendőség értesülvén az esetről, a lövöldöző suhanczokat: Ilics Dusan, Gágity Avram, Mitity György és Ivanics Nérót, a kik a szerencsétlenségnek okozói voltak — elfogták.

Véres lakodalom.

— Saját tudósítónktól. —

Kegyetlen vérengzés történt e hó 13-án este Udvarnokon Tas Mihály házában, kinél aznap lakodalmat tartottak. A borzalmas esetről az alábbi tudósítást kaptuk: Tas Mihály udvarnoki lakos leánya vasárnap tartotta esküvőjét Turzsa Sándor odaváló legénynyel. Az esküvő után a násznép Tas uram házában gyült össze, a hol lakodalomra készültek. A násznép már együtt volt a lakodalom javában tartott, miker néhány suhanczlegény, kik szintén résztvettek a lakodalmon, az udvaron lövöldöztek.

A násznép mit sem adott erre a lövöldözésre, mert hiszen ez ilyen alkalmal szokás, azonban az egyik lövöldöző suhancz, Bánóczy Ferencz lövöldözés köz-

